

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

'Εν 'Αθήναις δραχμὰς 10. — 'Εν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμὰς 11

Τιμὴν λεπτῶν 10

'Εν τῇ ἐξωτερικῇ φράσῃ χρυσὰ 18.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΦΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

Ο ΝΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Γραῖγο λεβάντες δυνατὸς
Καὶ μουγκριστὸς 'φυσούσε
Καὶ τ' ἅγιο Πνεῦμα 'δίπλωσεν
'Ακόμα τὰ φτερά του
Καὶ νὰ πετάξῃ 'δῶ 'στὴ γῆ
Καθόλου δὲν κοτούσε
Μὰ κούρνιζε 'στὴν ἀψηλὴ
Παραδεισοφωλιά του.

Γιὰ τοῦτο κι' οἱ Συνοδικοὶ
Δὲ 'μπόρεσαν ἀκόμα
Νὰ φωτισθοῦν νὰ βγάλουνε
Τὸ νηὸ Μητροπολίτη
Καὶ μένει τὸ τρικουπικὸ
Ρεζιλεμένο κόμμα
Μὲ δίχως τῆς Κεφαλλονιάς
Τὸν ἅγιο Βαλλιανίτη. (*)

ΛΕΗΜΟΣΥΝΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ

Λεημοσύνη, Χριστιανοί!
Παράδες μᾶς γυρεύει
'Η δόλι' Αὐλὴ, μὰ σὲ θολὰ
Νερά, θαρρῶ, ψαρεύει.
Θὰ κάμῃ γάμους καὶ χαραῖς
Καὶ θέλει τὰ προικιά της
Νὰ τῆς πληρώσῃ ὁ λαός...
Φουρτουνα 'στὰ βραχιά της!

Ψωμὶ κανέννας δὲ ζητᾷ
'Απὸ τὸν πεινασμένο,
Παράδες δὲ θὰ βρῆς ποτὲ
'Απ' τὸ μουφλουζεμένο
Αὐλὴ, 'ξηνταβελοναυλὴ,
'Στὰ λέμε ξεκομμένα,
Μὲ τὰ ρουσφέτια σου πολλὰ
Μᾶς τᾶχεις καμωμένα.

ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

'Εδῶ σὰς θέλω, βουλευταί,
Πατέρες θὰ φανῆτε,
'Αν καὶ τὴ φτώχεια τοῦ λαοῦ
Πικροσυλλογισθῆτε.

'Αν λυπηθῆτε τὸ φτωχὸ
Δημόσιο ταμεῖο
Καὶ πῆτε 'στοὺς ζητιάνους του.
'Αντίο σας! ἀντίο!

(*) 'Ο ἅγιος Κεφαλληνίας εἶναι ψυχογιὸς τῶν Βαλλιάνων διὰ τοῦτο τὸν ὀνομάζομε Βαλλιανίτην

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ παρούσα ἑκτακτος Βουλὴ προσεκληθῆναι κυρίως ὅπως ψηφίσῃ τὰ περὶ βασιλικῶν προικοδοτήσεων, ἐπιχορηγήσεων καὶ δαπανῶν διὰ τὰς ἐορτάς νομοσχέδια.

Ἐπίσης ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι καὶ κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην, ἡ Βουλὴ συνήλθεν ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας ὡς πρὸς τὴν δυνάμιν ἀμφοτέρων τῶν κομμάτων ὑπ' οἷας καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην.

Ἄρα ὁ κ. Τρικούπης διὰ τῆς τυρλῶς ἀκολουθούσης αὐτὸν πλειονοψηφίας, θέλει νομιμοποιήσῃ πᾶν ὅ,τι τῷ φανῇ ἄρεστόν.

Οὐδεὶς δύνάται νὰ τὸν μεμρῇ διὰ τοῦτο, ἢ νὰ τοῦ ἀμφισβητήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ υποβάλλῃ ἢ μᾶλλον νὰ ἐπιβάλλῃ πρὸς ψήφισιν στηριζόμενος ἐπὶ τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τοῦ κόμματός του, πᾶν ὅ,τι ἐγκρίνει.

Ἡμεῖς ὅμως, ὅποτεν πρόκειται περὶ διαθέσεως ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ βαλαντίου τοῦ δημοσίου, δὲν πιστεύομεν ποτὲ ὅτι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ καὶ εἰς μόνον βουλευτῆς ὅστις νὰ νομίζῃ ὅτι πρέπει νὰ ψηφίσῃ τὰ περὶ τούτου σχετικὰ νομοσχέδια, χωρὶς πρότερον ἐπαρκῶς νὰ συζητηθῶσι ταῦτα, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ περιορισθῶν αἱ γενησόμεναι παρχωρήσεις καὶ δαπάναι εἰς τὸ ἀπολύτως ἀνγκαῖον.

Οὐχ' ἤπτον ἐξαιροῦντες τοὺς ἀντιπολιτευομένους βουλευτάς, διότι οὗτοι βεβαίως, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ, διὰ λόγους κομματικούς, θέλουσιν ἀντιτάξαι ἐρωσμένην ἀντίδρασιν εἰς τὴν ψήφισιν τῶν νομοσχεδίων τούτων, δὲν δυνάμεθα ἢ ἀποτεινόμενοι πρὸς σὰς τοὺς τῆς συμπολιτεύσεως νὰ σὰς ὑπενθυμίσωμεν, ἐν ὀνόματι τῶν ἐκλογέων σας, οὐχὶ τῶν εὐαριθμῶν πλουσίων ἐκλογέων σας, ἀλλὰ τῶν πτωχῶν καὶ πεινῶντων, τῶν πολλῶν δηλονότι ἐκείνων εἰς οὓς κυρίως ὀφείλετε τὴν ἐκλογὴν σας, νὰ μὴ ἐκφέρητε τὸ τυπικὸν ἐκεῖνο καὶ ἐπὶ τῆς ψηφίσεως τῶν νομοσχεδίων τούτων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπράξατε, πρὶν ἢ προσπαθῆσθε, διὰ λεπτομεροῦς συζητήσεως, νὰ περισώσῃτε, ὅσον τὸ δυνατόν πλεονέτερον, ἐκ τοῦ μέλλοντος νὰ διατεθῇ γρημάτος τοῦ γρημάτος ἐκείνου δι' οὗ ὁ πτωχὸς λαὸς πληροῖ τὸ δημόσιον ταμεῖον, κατόπιν ἀναριθμητῶν κόπων καὶ στερησεων, ἀκχατομαστων καταδιώξεων καὶ φυλακίσεων.

Καὶ βεβαίως οὐδεὶς δύνάται ν' ἀρνηθῇ ὅτι, ἀφοῦ εἴμεθα καταδεδεικασμένοι νὰ ἔχωμεν βασιλείαν, πρέπει νὰ ὑφιστάμεθα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς εὐπροποῦς συντηρήσεως καὶ παρουσιάσεως πρὸ τῶν ξένων ταύτης. Διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ καταφεύγωμεν εἰς ἀνωφελῆ καὶ δαπανηρὰ ἔξοδα, ἀτινα εἰς οὐδὲν θὰ μᾶς ὠφελήσουν, ἀλλὰ μᾶλλον θὰ μᾶς γελοιοποιήσωσι πρὸ τῶν ὁμμάτων τῶν ὑψηλῶν ξένων.

Διότι, φαντασθῆτε, τί θὰ ἤσθάνεσθε σεῖς, ἐὰν μεταβαίνοντες εἰς γνωστοῦ πτωχοῦ καὶ καταχρέου τὴν οἰκίαν, εὐρίσκετε ἐκεῖ βασιλεύουσαν τὴν μεγαλειέταν πολυτέλειαν. Βεβαίως, ἀντὶ νὰ θαυμάσητε, θὰ ἐλεεινολογῆτε καὶ θὰ ὠκτεῖρατε τοῦτον.

Λοιπὸν καὶ ἡμᾶς ὅλος ὁ κόσμος μᾶς γνωρίζει ὡς πτωχοὺς καὶ καταχρέους. Ὅθεν μὴ θέλομεν νὰ παραστῶμεν διὰ ψευδῶν ἐπιδείξεων, ὡς ἔθνος πλούσιον, εἰς τοὺς κατὰ βάθος γνωρίζοντας τὴν πτωχείαν μας, διότι τοῦτο μόνον τὸν οἰκτὸν των θέλει προκαλέσει.

Ἰδίως κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ προικοδοτήσεων καὶ ἐπιχορηγήσεων σκεφθῆτε ὅτι ἂν ἐνὸς μὲν σείς θ' ἀντιπροσωπεύετε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τὸν μέλλοντα, ἐξ ἀνάγκης, νὰ δώσῃ, ὁ δὲ κ. Τρικούπης τὴν βασιλείαν, τὴν μέλλουσαν νὰ λάβῃ.

Εἰς τὰς διαπραγματεύσεις λοιπὸν πρέπει νὰ ὑπερασπισθῆτε μετὰ ζήλου καὶ εὐλαϊκείας τὰ συμφέροντα τοῦ πελάτου σας λαοῦ, διὰ τὰ ἑποῖα ὑπέχετε εὐθύνας καὶ θὰ δώσῃτε μίαν ἡμέραν λόγον, ἐναντίον τοῦ φυσικοῦ ἀντιπάλου σας κ. Τρικούπῃ τοῦ ὑπερασπιζομένου τὸν ἑαυτοῦ πελάτην, τὴν βασιλείαν.

Κάτω αἱ μάταιαι ἐπιδείξεις· κάτω αἱ ὑπερβολικαὶ ἐκ τοῦ ἀτροφικοῦ δημοσίου βαλαντίου προικοδοτήσεις καὶ ἐπιχορηγήσεις καὶ ἅς περιορισθῶσιν αἱ διάφοροι δαπάναι διὰ τὴν βασιλείαν, τὸ ἀνγκαῖον τοῦτο, τῶν ὑπὸ βασιλείαν διατελούντων ἔθνων κακὸν, ὅσον τὸ δυνατόν περισσώτερον.

Στρέψατε τὰ βλέμματά σας πρὸς βορρᾶν· ἐκεῖ εἰς τὴν Σερβίαν.

Ὁ βασιλεὺς αὐτῆς Μιλάνος παραιτεῖται· χωρὶς ὅμως νὰ λάβῃ ἄλλην νέαν ἐπιχορήγησιν, ἢ δὲ μέρι τοῦδε δι' αὐτὸν κεκαλονισμένη νὰ μεταβιβασθῇ εἰς τὸν βασιλέα υἱὸν του, καὶ

(9)

Ε Π Ι Φ Υ Λ Λ Ι Σ

(9)

ΠΑΥΛΟΥ ΦΕΒΑΛ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Κατὰ μετάφρασιν

ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ΑΠΟΚΡΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII.

Μεταξὺ τεσσάρων ἀνείδων.

Ὁ Οὐέστερν οὕτε ἰδέαν κἄν εἶχεν ὅτι ἡδύνατο νὰ ᾔναι σπουδαία ἢ τόσον παρὰδόξος αὐτῇ δόλωσις. Ἐγρίνει ὅτι ἡ Κάρμεν ἡστειεύετο. Ἐσκέφθη προσέτι ὅτι, ἴσως διὰ μυστηριώδους ἰσχυρισμοῦ, ὁ Θεὸς ἀφῆρεσε τὸ λογικὸν ἀπὸ πλάσματος εἰς ὃ ἐπεδαψίλευσε τοσοῦτον ἀξιοθαύμαστον κάλλος.

Ἡ Κάρμεν κατέστησε μαλθακώτερας τὰς νωχελεῖς χάριτας τῆς θέσεως τοῦ σώματός της καὶ ἐφαίνετο ἐτοιμαζομένη νὰ κοιμηθῇ.

Ἀλλὰ τὸ βλέμμα της, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν μαλθακὴν νωχελειάν της, ἐξηκολούθει ἀπενίζον, τραχὺ καὶ ψυχρὸν, τὸν Οὐέστερν.

— Βλέπεις πολὺ καλὰ, ἐπανέλαβε τέλος — ὅτι τὸ φρονιμώτερον εἶναι νὰ πιῇ...

Ὁ Οὐέστερν παρετήρει αὐτὴν ὁλοὴν ἐκπληκτῶντος περισσώτερον. Μίαν στιγμὴν ὁ γέλως ἀνέβη εἰς τὰ γέγηθός του, τὸν ἡσθάνετο ἑαυτὸν τολμηρὸν ἀπέναντι τῆς ὑπερβολικῆς ἐκείνης ἀπειλῆς.

Ἡ Κάρμεν ἐξέτεινε τὸν βραχίονα καὶ ἔσπρωξε διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ ξιφιδίου αὐτῆς τὸ πλήρες ποτήριον λέγουσα:

— Ἐμπρός!...

— Ἀλλὰ, ὑπέλαθεν ὁ Οὐέστερν, αἰσθανόμενος τὸ παράδοξον τῆς θέσεώς του, — Τί θὰ τὸ κάμῃς τὸ πορτοφύλι μου;

— Τὸ ἐπώλησα, ἀπεκρίθη ἡ Κάρμεν.

— Εἰς ποῖον ;...

— Σ' ἐκείνον ποῦ σοῦ εἶπε τ' ὄνομά σου στ' αὐτὶ, ἀπόψε, εἰς τὸν κῆπον τοῦ Παλαί Ροαγιάλ.

Τὸ μέτωπον τοῦ Οὐέστερν ἐρρυτιδώθη.

Εἶχε λησμονήσει τὴν περίστασιν ταύτην, ἐν τῇ ὁμηρικῇ, τῇ θορυβῶδει ἀλληλουχίᾳ τῶν συμβάντων ἐκείνης τῆς ἐσπέρας· ἀλλ' εἰς μόνον τὸν λόγον τοῦτον τῆς Κάρμεν, ἀνεπόλη-

διὰ τοὺς ἀντιβασίλεις νὰ κανονισθῇ ἄλλη, χωρὶς οὐδὲ εἰς ὄβολος νὰ προστεθῇ εἰς τὴν μέχρι τοῦδε πρὸς τὴν βασιλείαν ἐπιχορήγησιν, διαιρεῖται αὕτη εἰς τρία μερίδια ἄνισα καὶ διὰ τούτων θέλουσι μισθοδοτεῖσθαι καὶ ὁ παραιτηθεὶς καὶ ὁ νέος βασιλεὺς καὶ οἱ ἀντιβασίλεις.

Ἐνταῦθα ὅμως ἡ βασιλεία, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν περιγνήπων, οὐδὲν ἐννοεῖ νὰ δώσῃ ἂν καὶ εἶνε πλουσία· ζητεῖ μάλιστα καὶ αὐτὰ τὰ ἐξοδα τῶν βασιλικῶν τελετῶν νὰ καταβληθῶσιν ἐκ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, ὁ δὲ κ. Τρικούπης θέλων νὰ φανῇ, ὡς πάντοτε, ἀρεστὸς αὐτῇ καὶ βασιζόμενος ἐπὶ τῆς τυφλῆς ὑπακοῆς σας, βεβαίως θὰ ὑποβάλῃ πρὸς ψήφισιν ὑπέρογκα ποσὰ ἄτινα, κύριοι, θὰ πληρώσουν ὅλα οἱ ἐκλογεῖς σας.

Ἐμπρὸς λοιπόν! ὑπερασπισθῆτε τὰ συμφέροντα τῶν δυστυχῶν τούτων καὶ ἀποδείξατε τῷ ἄρχηγῷ σας ὅτι δὲν πρέπει νὰ βασίζεται τόσον ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεώς σας, ὅποταν πρόκειται περὶ δαπάνης ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐκ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, περὶ διακυβέσεως τῶν συμφερόντων τῶν ἐκλογέων σας δι' ἃ ἀνελάβετε ὑποχρεώσεις καὶ ὑπέχετε εὐθύνas.

Ἢ Ἀντιπολίτευσις—καὶ πάλιν τὸ ἐπαναλαμβάνομεν—θέλει πράξει τὸ καθ' ἑαυτὴν, ὅπως περικόψῃ τὰς ματαίας καὶ ἀνοφελεῖς δαπάνas. Ἐὰν ὅμως σεῖς δεῖξετε τὴν αὐτὴν ἢ καὶ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν Σπάρταλη τυφλὴν καὶ ἀκαταλόγιστον ὑπακοὴν πρὸς τὸν ἄρχηγόν σας, αὕτη οὐδὲν βεβαίως θέλει δυνηθῇ, ὡς μειονοφηρία, νὰ πράξῃ, καὶ διὰ τοῦτο θέλετε ὑπέχει σεις καὶ μόνον σεις, κύριοι συμπολιτεύμενοι, τὴν εὐθύναν.

Λογχείας.

ΕΚΔΟΓΑΙ

Καὶ πάλιν ὁ Ἀγγερινὸς μέσα εἰς τὴν βουλὴν

Ἀπὸ τὸ ἠροθεῖόν του θὰ νὰ φεγγόβολῃ

Καὶ ὁ Κοκτέλης κάποτε μὲ τὸ μεγάλο σάλι

καὶ μὲ τὰ φρούδα τὰ παχῆ πρόεδρος θὰ προβάλλῃ.

Μὰ καὶ τὴν Βαρβιτσιώτ' αὐτὸν καθὼς καὶ τὸν Κατρη

Θὰ ἴδωμεν προεδρεύοντα σ' αὐτὸ τὸ πατηγύρι.

σεν αὐτὴν ζωηρῶς εἰς τὴν μνήμην του. Ἐνθυμήθη τὴν ἐκπληξίν του, τὰς ματαίας του προσπαθείας πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ἰοράτου ἐκείνου ὄντος τὸ ὅποιον εἶπε τ' ὄνομά του μεταξὺ τοῦ πλήθους.

Ἐφάνη καταληφθεὶς ὑπ' ἀόριστου φόβου. Ἡ καρδιά του συνεπιέσθη—διότι εἰς τὴν ἀπέραντον ἐκείνην τῶν Παρισίων πόλιν, ὅπου εὐρίσκετο ἀπὸ τινων μόνον ὥρων, μυστηριώδες καὶ ὀλέθριον δίκτυον ἐφαίνετο περιβάλλον αὐτὸν πανταχόθεν. Ἦτο μόνος ἄνευ φίλων, καθὼς καὶ ἄνευ ἐχθρῶν καὶ ἐν τούτοις ζοφερὰ μίση ἠκολούθουν αὐτὸν κατὰ πόδας.

Πανταχοῦ εἶχε συναντήσει ἐνώπιόν του τὴν πάλην καὶ τὴν ἐπίθεσιν, καὶ ἂν ἄπαξ εἶδε μειδιῶντα πρὸς αὐτὸν ἑλκυστικὰ χεῖλη, ἦσαν τὰ χεῖλη σειρήνος καλούσης αὐτὸν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου...

Διότι κατήντησε πλέον νὰ λαμβάνῃ ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψίν τὴν ἀπειλὴν τῆς Κάρμεν. Ἡ αἰφνης ἀνακληθεῖσα ἀνάμνησις οὕτῃ ἠλλάξεν ἀποτόμως τὸν ροῦν τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ. Ὅπισθεν τῆς Κάρμεν ἐβλεπε γραμμὴν ἐχθρῶν ἀγνώστων ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν καταστροφὴν του.

Καὶ καθὼς πάντοτε συμβαίνει, ὁσάκις θλίβεται ἡ ψυχὴ, ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως ἠγείρετο ἐν αὐτῷ ὑψηλὴ καὶ αὐστηρά. Ἐλυπεῖτο πικρῶς διότι, ὡς παιδίον, ἐπαγιδεύθη, αὐτὸς ὁ ἔχων τὸν ἕνα πόδα ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τοῦ γήρατος, εἰς τὰς τρελλὰς διασκεδάσεις νυκτὸς τῶν ἀποκρέω. Δὲν εὗρισκε πλέον δικαιολόγησιν εἰς τὴν ἄγνοιαν αὐτοῦ περὶ τῶν ξένων ἐκείνων

Κ' ὁ Σκαλτσοδήμος ὁ γνωστὸς μὲ τὸ παχὺ μουστάκι
Ἐγίνετο γραμματικὸς στὸ πείσμ' αὐτοῦ τοῦ Σάκη
Καθὼς κ' ὁ Προβελλέγγιος καὶ ὁ Καβαλλιεράτος
Καὶ ὁ Μπουρτούρης βουλευτὴς ἐξ Ὑδρας καὶ βαρβάτος
'Ὁ δ' ἐκ Μολάων βουλευτὴς καὶ ὁ Πετροπουλάκης
Ἐφάγαρ τὴν χυλότητα, ὡς ὁ μικρὸς ὁ Σάκης.

Συγάμα τῶν συνοδικῶν ἐξαίφνης τοὺς κατέδη
Μαζὺ μ' αὐτὴν τὴν ἐκλογὴν Κατρη καὶ Κοκτέλη
Καὶ τῶν λοιπῶν τὰ βγάλουτε κ' αὐτοὶ Μητροπολίτη
Ἀλλὰ ὁ Σύρου Ἄγιος τοὺς μῆκεν εἰς τὴν μύτη
Ἀντί τὴν συνεδρίασιν ὡς ποῦ νὰ ποῦν κρεμμύδι
Κ' ἔχει ὡς συνεπίκουρον καὶ τὸν Οἰκονομίδη.

Μὰ ὁ Τρικούπης φαίνεται πῶς θέλει ὅπως δπως
Μητροπολίτης νὰ γενῇ ὁ Ἄγιος Γερμανὸς
Καὶ δι' αὐτὸ διέταξεν ὀλους παρτοιοτρόπως
Νὰ συνεργήσουν κ' ἂν αὐτὸ προσκρούῃ προφανῶς
Εἰς τόμους ἑκκλησιαστικοὺς, αὐτοῦ τὸ ψυχοθέλει,
Ζητῶν γι' αὐτὸ κ' ἡ Σύνοδος νὰ τοῦ γενῇ κοπέλι
Καὶ μὲ κεφάλαια βρέθηκαν συνοδικοὶ κερά
Σὲ τοῦτο τὸ καπρίτσιό του νὰ κρᾶζουρ ὡσανά.

Ἀλλὰ ὁ κόσμος ἤρχισε γὰρ τοῦτο τ' ἀγρίαια
Γιατὶ τὴν ἐκκλησίαν του δὲν ἐννοεῖ κανεὶς
Νὰ τὴν προσβάλῃ κ' ὁ λαὸς σ' αὐτὰ δὲ χωρατεύει,
Ὅσῳ τοῦ μένει πιστεως ἔτι φλέβα του γαρὶς.
Καὶ τῶρ' αὐτὴν τὴν ἐκλογὴν φρονοῦσιν οἱ πολλοὶ
Πῶς δὲν θὰ τὴν κερδίσῃ σὰν ἐκείλαις ἴσῃ βουλή.
Λογχείας.

ἦθῶν, εἰς τὸ καινὸν τοῦ θεάματος, εἰς τὴν ἤλεκτρικὴν ἐλξίν ἢν ἐνάσκει πλῆθος παραφρονούν...

Ἀπόθησε τὴν ἔδραν του ρίπτων δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ τὸ ἀνήσυχόν του βλέμμα, ὡς ἂν προσεδόκα νὰ ἴδῃ ἀναπηδῶντα ἀπὸ τινος γωνίας ἔνοπλον ἀντίπαλον. — Διὰ γοργῆς κινήσεως, εἰς ἣν ἀπήντησεν ὁ σκιωπτικὸς γέλως τῆς Κάρμεν, ἤρπασε τὸ μυχχαίριον τῆς τραπέζης, δι' οὗ κόπτονται τὰ φαγητά.

— Τί τρελλὸς ἐποῦ εἶσαι! εἶπεν ἡ Κάρμεν — καλλίτερα νὰ ἔπινες.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀνωρθώθη σταθερὰ καὶ ἀξιοπρεπῆς. Πᾶς δισταγμὸς, καθὼς καὶ πᾶσα δειλία, ἐξέλιπεν ἀπὸ τῆς φυσιογνωμίας αὐτοῦ.

— Δὲν θὰ πηδῶ, εἶπε θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ στήθους, ὅπου ἦτο τὸ χαρτοφυλάκιόν του.

Ἄν ὀφείλω νὰ ἀποθάνω, θ' ἀποθάνω ὑποστηρίζων, καθὼς πρέπει, τὴν ἐμπιστευθεῖσαν εἰς ἐμὲ παρακαταθήκην. . . Εἶμαι ἔνοχος διότι ἡ παρακαταθήκη αὕτη ἐπρεπε νὰ ᾔται ἤδη ἐξησφαλισμένη. . . Ἀλλ' ἂν γενναῖος θάνατος δύναται νὰ ἐξιλεώσῃ ὥρων τινων ἀδυναμίαν, ὁ Θεὸς θὰ μὲ συγχωρήσῃ.

Ἡ γέρθη δὲ καὶ ἔκαμεν ἐν βῆμα πρὸς τὴν θύραν.

Ἡ Κάρμεν ἀφῆκε τὴν νοχελῇ αὐτῆς θέσιν, ἀνεπήδησε καὶ ἐστάθη ἀναμέσον τῆς θύρας καὶ αὐτοῦ.

— Τόπον! εἶπεν ὁ Ἀμερικανός.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΡΑΓΙΑΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ

Ἐμεῖς δὲ θέλομε ραγιά, ραγιά μητροπολίτη,
 Εἰς τεμενάδες ταπεινὸς τῶν δούλων γυμνασμένο,
 Δὲ θέλομε 'στὸ θρόνο μας τοὺς σκλάβους τοῦ Χαμήτη,
 Μὲ μέτωπο 'στὸ σκύψιμο μονάχα μαθημένο.
 Τέτολους μορεῖ νὰ θέλουρε αὐτοὶ ποὺ κυβερνοῦνε
 Καὶ σουλτανοπαράσημα 'στὰ στήθια τοὺς κρεμνοῦνε.

Τραμποῦκος.

ΜΙΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ

Ἡ σύγκλησις τῆς Βουλῆς εἰς ἑκτακτον σύνοδον, κρύπτει καθ' ἡ-
 μᾶς τὸν ἐξευτελισμὸν τῶν ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν πρὸς τὸν
 λαόν.

Ὁ κ. Τρικούπης δὲν εἶνε πολιτικὸς σκεπτόμενος μόνον διὰ τὸ πα-
 ρόν, σκέπτεται καὶ διὰ τὸ μέλλον. Βλέπει ἐπερχομένην κατ' αὐτοῦ
 λαϊκὴν καταγίδια. Ἡ σκέψις του εἶνε πῶς νὰ τὴν προλάβῃ, ἢ πῶς ἐκ
 ταύτης νὰ σωθῇ μὲ ὀλίγας ζημίας.

Καὶ ἰδοὺ ἀμέσως παρουσιάζεται μὲ σχέδιον σωτηρίας, ὅπερ εἶνε ὁ
 ἐξευτελισμὸς τῶν Βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως παρὰ τῷ λαῷ.

Ἰδοὺ, θὰ εἰπῇ μεθαύριον, Ἑλληνικὴ λαὲ. οἱ ἐκλεκτοὶ σου, οἱ ἀγα-
 πητοὶ σου ἀντιπολιτευόμενοι, ἐδέχθησαν νὰ λάβωσι 1.000 δραχ. ἑκα-
 στος διὰ τὴν ἑκτακτον σύνοδον καὶ ἐκ συμφώνου μετ' ἐμοῦ ἐψήφισαν
 τὰ Βασιλικά Νομοσχέδια, ἄνευ συζητήσεων, ἄνευ διαμαρτυρήσεων.

Ἐπομένως ἐὰν ἔχω ἐγὼ εὐθύνην καὶ τὰ 80 ἀνδράποδά μου,
 διὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν νομοσχεδίων τούτων, ἔχουσιν ἴσην εὐθύνην
 καὶ αὐτοὶ οἱ ἀγαπητοὶ σου ἀντιπρόσωποι τῆς κατ' ἐμοῦ ἀντιπολιτε-
 σεώς σου.

Αὐτὰ νὰ τὰ λάβετε ὑπ' ὄψιν, σας κύριοι Βουλευταὶ τῆς ἀντιπολι-
 τεύσεως, καὶ πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι, ἂν ψηφίσετε τὰ Βασιλικά Νο-
 μοσχέδια ἄνευ διαμαρτυρήσεως, καὶ δεχθῆτε τὸ ΜΠΑΞΙΣΙ τοῦ κ.
 Τρικούπης, ἤτοι τὰς 1.000 δραχμὰς διὰ τὴν ἑκτακτον σύνοδον, θὰ
 θεωρηθῇ τοῦτο ἕκ μέρους τοῦ λαοῦ μία ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ ΣΑΣ μετὰ τοῦ
 κ. Τρικούπης.

Αὕτη εἶνε ἡ ἀλήθεια. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, δὲν σύγκειται ἀπὸ Φελ-
 λάχους· εἶναι νοημονέστατος, καὶ δὲν ἀπατάται εὐκόλως.

Θέλετε νὰ σώσετε τὸ γόητρόν σας; θέλετε νὰ φέρητε δευτέραν 7
 Ἀπριλίου; Ἰδοὺ τί σὰς συμβουλεύομεν.

Νὰ δηλώσετε ὅλοι ἐκ συμφώνου ὅτι δὲν δέχεσθε τὴν ἀποζημίωσιν
 διὰ τὴν ἑκτακτον σύνοδον τῆς βουλῆς, διότι θεωρεῖτε τὴν σπατάλην

— Λοιπὸν, ἐψιθύρισεν ἡ Κάρμεν, ἀντὶ ν' ἀπαντήσῃ, εἶσαι
 ἀποφασισμένος ν' ἀποθάνῃς;

— Ὁ Οὐέστερν ὑπεχώρησεν ἐν βῆμα. Αἱ ὀφρὺς αὐτοῦ
 συνεσπάρσθησαν βιαίως. — Θὰ ἐλέγετε διὰ μίαν στιγμὴν ὅτι
 θὰ ἐρμήσῃ κατὰ τῆς Κάρμεν νὰ τὴν συντρίψῃ ὑπὸ τὴν ὑπέρο-
 χον δύναμιν του.

Ἄλλ' οἱ βραχίονές του ἔπесαν.

— Γ'λίγωρα! ἐπανελάβε συγχαρτῶν τὴν φωνήν του· φώ-
 ναξε γ'λίγωρα τοὺς βοηθοὺς σου, εἰδεμὴ ἡ παγὶς τὴν ὁποίαν
 μοῦ ἔστησες θὰ βαφῇ εἰς τὸ αἷμά σου... Ἐχασα τὰς φρένας
 μου, καὶ θὰ λησμονήσω ὅτι εἶσαι γυνή!...

— Εἶμαι ἀνὴρ, ἀπεκρίθη ἡ Κάρμεν, ἥς τὸ συνεσπαρμένον
 πρόσωπον ἐξέφραζεν ἀγρίαν ὑπερηφάνειαν, — καὶ εἶμαι
 μῖνος!

Ὁ Οὐέστερν ἔσεισε τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ βλέμμα του ἐξή-
 τασε μετ' ἀμφιβολίας τὰ κλειστά παραπετάσματα τῆς πα-
 σταδος. Εἶτα διὰ μιᾶς ἀποφασίσας διλήθην τὸ δωμάτιον καὶ
 ἀποτόμως ἀνύψωσε τὰ παραπετάσματα. Ἡ παστὰς ἦτο κενή.

Τοῦτο ἀπέδαινε διὰ τὸν Οὐέστερν ἄλυτον αἰνίγμα. Οὐ-
 δεῖς ἄλλος κρυφῶν ὑπῆρχεν εἰς τὸ δωμάτιον. Ἦτο ὠπλισμέ-
 νος. Τὸν ἠπειλοῦν διὰ θανάτου. Ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἦτο γυνή,
 ἥς ἡ λευκὴ χεὶρ ἔπαιζε μετὰ τῆς τορευτῆς λαβῆς ἐγχειριδίου
 πρὸς στολισμὸν.

Δις ἡ γυνὴ ἐκείνη εἶπεν: — Εἶμαι ἀνὴρ, — ἀλλὰ τὸ φῶς

ταύτην τοῦ κ. Τρικούπης, ὡς συναλλαγὴν, πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ὁμοφύ-
 νου ἐπιψηφίσεως τῶν Βασιλικῶν νομοσχεδίων.

Ἐὰν τοῦτο πράξητε, ἔστε βέβαιοι, κύριοι Βουλευταὶ τῆς ἀντιπολι-
 τεύσεως, ὅτι σώζεσθε ἀπὸ τὴν παγίδα ἣν σὰς ἔστησεν ὁ κ. Τρικούπης,
 ζητῶν διὰ χιλίων ψυροδραχμῶν νὰ σὰς ἐξευτελίσῃ παρὰ τῷ Ἑλλη-
 νικῷ λαῷ.

Ἐὰν δὲν τὸ πράξητε, ἔστε βέβαιοι πάλιν ὅτι καὶ ἄλλη 4 Ἰανουα-
 ρίου 1887 θ' ἀνατείλῃ διὰ τὸν κ. Τρικούπην.

Εἰλεκρινὴς ἀντιπολιτευόμενος.

ΠΙΦ! ΠΦ!

ΡΟΥΣΦΕΤΟΛΟΓΙΑ. Εἰς ἕκαστον ἀστυνομικὸν τμήμα θέλει διο-
 ρισθῇ ἀνὰ εἰς ἐπόπτης μὲ μηνιαίον μισθὸν 60 δραχμῶν, ὅστις θέλει
 ἐποπτεῖν τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως.

Καλὲ δὲν ντρεπόμεθα; τί ἐπόπτης εἶναι αὐτὸς ὁ ἐξηκοντάδραχμος;
 δὲν ἤμπορούσε ὁ ἀστυνόμος ἢ ὁ ὑπαστυνόμος κατὰ τὴν ἀνὰ τὸ τμή-
 μα του διενεργουμένην περιόδειαν του νὰ ἀντιληφθῇ τῆς ἐνεργη-
 θεύσεως καθαριότητος; Καὶ ἂν αὐτοὶ δὲν ἤμπορούσαν, δὲν ἔστελλον ἕνα
 κλητῆρα; Δὲν λένε, βρε ἀδελφε, τὴν ἀλήθειαν ὅτι ἠθέλατε νὰ μπαλώ-
 σῃτε τίποτε φίλους σας;

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΚΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

— Τῇ προσκλήσει τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἀνῆλθεν εἰς τὰ ἀνά-
 κτορα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ τὰ γε-
 νόμενα ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Μητρο-
 πολίτου Ἀθηνῶν, γράφει ἐφημερίς τις. Αἱ! καὶ ἔπειτα τί μ' αὐ-
 τό; τί ἔκαμεν ἅμα τὰ ἔμαθεν; Ἐχει γούστο νὰ ἐπέπληξε τὸν Τρι-
 κούπην· αἱ! ἔπειτα αἱ προικοδοτήσεις τί θὰ γίνουσι; δὲν τὰ σκεπάζε-
 τε καλλίτερα;

Ο ΑΡΓΥΡΑΜΟΙΒΟΣ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ. — Ὁ ἀργυραμοιβὸς Μα-
 νουσακὴς περὶ οὗ ἐγράφη ὅτι δὲν ἐξεδόθη ἔνταλμα φυλακίσεως διότι
 ἡ ἀνάνηρις δὲν ἐπέισθη εἰσεῖν ἐὰν ὑπάρχῃ ἐγκληματικὴ πράξις, ἐνρί-
 σκεται ἀπὸ προχθὲς εἰς τὰς ἐξεταστικὰς φυλάκας· καὶ μάλιστα ὅχι
 εἰς τὴν τῶν υποδίκων πτέρυγα ἀλλὰ εἰς τὴν τῶν καταδίκων. Ἰσως
 γιὰ νὰ πέρνῃ τὸν ἀέρα εἰς τὸν ἐκεῖ ἐυρίσκόμενον ἐξώστην.

Ο ΙΕΡΟΣΥΛΟΣ ΜΑΝΕΣΗΣ. — Ὑπὸ τοῦ δημάρχου Μεγαρέων
 συνελήφθη ὁ τὴν ἐν Κορίνθῳ Ἱερουσίαν διαπράξας, ὅστις ὀνομάζεται
 Μάνεσης. Τί φοβεραὶ συμπτώσεις εἶν' αὐταί! Ὁ ὑποπτος ὡς ὑπονο-
 μοποῖς νὰ λέγηται Ζῶης καὶ ὁ Ἱερὸςυλος Μάνεσης! Ἡμεῖς εἰς αὐτὰ
 βλέπομεν κακοὺς αἰωνοὺς διὰ τοὺς γνωστοὺς, ἀστυνόμενον καὶ ἀνακρι-
 τὴν Ζῶην, καὶ Μάνεσην.

ἔπιπτε καθέτως ἐπὶ τῶν θελκτικῶν καλλονῶν τοῦ σώματός
 τῆς.

Ἦτο τρέλλα, ἡ ἦτο θρασεῖα ἐξαπάτησις.

Ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης ιδέας ἀνέβη τὸ ἐρύθημα εἰς
 τὰς παρειὰς τοῦ Οὐέστερν, ὅστις ἐκλείσει πάλιν τὰ παραπε-
 τάσματα βιαίως καὶ ἐπανῆλθε πρὸς τὴν θύραν.

Κατὰ τὸν ἥμισυ τοῦ δρόμου συνήντησε τὴν Κάρμεν, ἥτις
 εἶχε τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τοῦ στήθους.

— Κάμε μου τόπον, εἶπε. — Εἶμαι εἰς τόπον ἄγνωστον, οὐ,
 ὅπου δὲν εὗρηκα καθόλου χριστιανικὴν φιλοξενίαν, ἀλλὰ τοῦ-
 λάχιστον δὲν μὲ εἶδες ὠγριῶντα πρὸ τῆς ιδέας τοῦ θανάτου.

Καὶ εἰπὼν ταῦτα ἔρριπεν, ὥστε αἰσχυνόμενος διὰ τοὺς
 φόβους του, χαμαὶ τὸ ὅπλον του.

Ταυτοχρόνως δὲ ὤθησεν ἡρέμα τὴν Κάρμεν διὰ ν' ἀνοίξῃ
 διόδον.

Ἡ Κάρμεν ἀντέστη. Ὁ Οὐέστερν, ἀποφασισμένος νὰ ἐξ-
 ἔλθῃ, δι' οἰουδήποτε τρόπου, τῆς δυσχεροῦς αὐτοῦ θέσεως, ἡ-
 θέλησε νὰ τὴν παραμερίσῃ διὰ τῆς βίας.

Ἀλλὰ δὲν ὑπεχώρησεν ἡ Κάρμεν. Οἱ δύο αὐτῆς βραχίονες
 ἐτανύσθησαν αἰφνης καὶ βαρεῖς ἐστηρίχθησαν ἐπὶ τοῦ στήθους
 τοῦ Οὐέστερν, ὅστις ριφθεὶς πρὸς τὰ ὀπίσω μετ' ἀκατανίκητου
 σφοδρότητος, ἐκλονίσθη καὶ ὑπεχώρησε κατὰ πολλὰ βήματα.

Ἐλθόμεν τὸν Οὐέστερν εἰς τὸν κῆπον καὶ γνωρίζομεν τί
 δύναμιν εἶχε καὶ τί ἤξιζεν ἐν πάλῃ ἡ πυγμὴ αὐτοῦ. — Ἀς
 προσθέσωμεν ὅτι εἶχεν εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν τὴν συναίσθησιν

Ο ΚΑΥΓΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΙΤΡΑ

Μεγάλος ἄνοιξε καυγᾶς ποῖδς μίτρα θὰ φορέσῃ
 Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ὅτῃν ἅγια κεφαλὴ του
 Καὶ ὁ Τρικούπης ἔγυρε σὲ τέτοια μία θέσι
 Νᾶναι δικός του ἄνθρωπος κί ἡ ἐκκλησιὰ δική του.
 Ἐνα βασιλᾶς ποῦ θέλησε νὰ τὸν μητροστολίση,
 Ὁ Ὑδρας δὲν ἐδέχθηκε νὰ τὸν ἀσπροψηφίσῃ
 Καὶ μὲ κεφαλλονίτικο ὁ πρόεδρος γενάτι
 Ἐσφτέρι τῆς Κεφαλλονίας τὸ Γερμανὸ προτείνει
 Καὶ ρουσφετάκια, λέν, σὲ τρεῖς συνοδικούς μας δίνει.
 Μαθαίνει ὁ Μεθόδιος τῆς Σύρας τὸ ζαγάρι
 Πῶς ὁ Γερμανοκαλλιγᾶς τὸ θρόνο θε νὰ πάρῃ
 Κί ἴσια τραβᾷ πρῶτῃ, πρῶτῃ ὅτῃς Ὑδρας τὸ δεσπότη
 Ποῦ ρουσφεταγοράσθηκε κί ἄς κἀνῃ τὸν ἱππότη,
 Κί ἀντὶ κατὰ τοῦ Γερμανοῦ νὰ τὸν μεταγυρίσῃ
 Τὸν ἄφησε σκοπεύοντα νὰ πάῃ νὰ μιλῇσῃ
 Ὡς κί εἰς αὐτὸν τὸν ἅγιον ἀκόμη Τριφυλλίας
 Ὅν λέγουν ὅτι ἔπεισε μὲ ρουσφετοθυσίας
 Εἰς τὸν Γερμανοκαλλιγᾶν τὴν ψῆφόν του νὰ δώσῃ
 Καὶ εἰν' ἔτοιμ' ἡ κυβέρνησις νὰ τοῦ τηνέ χρυσῶσῃ.
 Καὶ ἡ ἁγία Σύνοδος συνέρχεται νὰ κρίνῃ
 Εἰς πᾶν πρέπει ἅγιον τὸν θρόνον νὰ προτείνῃ.
 — Ὡ ἅγιοι συνοδικοί, ὁ βασιλεὺς τοὺς ψάλλει
 Ἀντιπροσωπευόμενος ἀπ' τὸ Μαυρομιχάλη,
 Παρακαλῶ νὰ ἐκλεχθῇ εὐθὺς Μητροπολίτης...
 Ἀλλ' ὁ τῆς Σύρου ἑξαφνα δεσπότης καὶ πολίτης
 Μεθοδικώτατα μιλῶν εὐθὺς ἀποστομόνει
 Τὸν κύριον ἐπίτροπον, ὁ Νάξου δὲ θυμώνει
 Μὴ θέλων τὴν ἀναβολὴν, ὁ Τριφυλλίας πάλι
 Τὸν Νάξου, ὡς μικρότερον, ἀπότομα προσβάλλει
 Καὶ μέσ' ὅτῳ πατιρντὶ μεθοδικὰ τὸ στρῆβει
 Τῆς Σύρου ὁ Μεθόδιος ποῦ ξέρει νὰ σοῦ τρίβῃ
 Ὅσῳ ἄξιος καλόγηρος, ἀλήθεια, τὸ πιπέρει

τῆς κόμης αὐτοῦ καὶ ἦτο πολίτης χώρας, ὅπου ὁ πλέον φιλή-
 συχος ἄνθρωπος ἀναγκάζεται πολλάκις νὰ προσεύχῃ εἰς τὴν
 σωματικὴν του δύναμιν.

Ἡ προσβολὴ ἦν ὑπέστη θὰ ἐκλόνιζεν ἀθλητὴν.

Ἐμείνεν ὡς σκοτοδινίων ὑπὸ τὴν κατάπληξιν αὐτοῦ καὶ
 ἐνόμισεν ὅτι ἦτο παίγιον τοῦ παρδαλοτέρου τῶν ὄνείρων...

Διότι ὁ νικητὴς τοῦ ἦτο ἐκεῖ. Ἦτο γυνή, — νεαρά καὶ
 περικαλλὴς, τὴν ὁποίαν ἠδύνατο νὰ ἄρῃ εἰς τὰς ἀγκάλας του
 ὡς παιδίον.

Ἀλλ' ὅταν ὕψωσεν αὐτὴς ἐπὶ τῆς Κάρμεν τὸ κατάπλη-
 κτον βλέμμα του, ἡ Κάρμεν τῷ ἐναφανίσθη ὑπὸ ἄλλοιαν καὶ
 φοβεράν μορφήν...

Ἔῃε διαβῆ τὴν χωρίζουσιν αὐτοὺς ἀπόστασιν, καὶ ἴστατο
 ὀρθία, εὐθυτενὴς, ὑψηλὴ, δύο βήματα πρὸ αὐτοῦ. Ἐλεγε δὲ
 ἐμεγεθύνη αἴφνης ὕψωθεῖσα μέχρι ἀνδρικοῦ ἀναστήματος.
 τόσον ὑπερῆφάνως ὠροῦτο τὸ μέτωπόν της. Αἱ μέλαιναί συν-
 εσπασμέναι ὀφρὺς αὐτῆς ἡμαύρουν τὰς λάμψεις τῶν ὀφθαλ-
 μῶν της. — Ἦτο ὠραία πάλιν, καθὼς εἶναι ὠραίος καὶ ἐξαί-
 σιος ὁ πεσὼν ἀργάγγελος, ὁ προκαλὼν τοῦ Θεοῦ τὴν παντο-
 δυνάμειαν.

Τὰ πάντα ἐν αὐτῇ, ἡ στάσις της, αἱ κινήσεις της, τὸ
 βλέμμα της ἦσαν θανάσιμοι ἀπειλαί...

— Τὸ πορτοφύλι! εἶπε μετὰ τραχείας φωνῆς, τὴν ὁποίαν
 δὲν θ' ἀνεγνώριζέ τις ποτὲ ὡς τὴν μελωδικὴν φωνὴν τῆς περι-
 καλλοῦς νεανίδος, τῆς ἐπὶ ἀνακλιντροῦ πρὸ μικροῦ ἀνακεκλιμένης.

Ὁ Οὐδέστερν ὠχρίασε καὶ ἐχαμήλωσε τοὺς ὀφθαλμούς. Τὸ
 φλογόβολον βλέμμα τοῦ παραδόξου ἐκείνου ὄντος ἐνάρκωσε
 τὰ μέλη του καὶ παρέλυσεν τὴν βούλησίν του.

Κί ἀπ' ὅλους τοὺς Συνοδικούς τὸν κόσμον κάλλινα ξέρει.

Ἔτσι μὲ δίχως κεφαλὴ ἡ Σύνοδος πομένει

Μὲ δίχως πνεῦμα ἅγιο κί ἀποκεφαλισμένη

Καὶ διαλύεται μὲ μιᾶς μὰ ὁ βασιλικὸς

Ἐπίτροπός της ξεκινᾷ σωστὸς τρικουπικὸς

Καὶ ἀπ' τὸν Τρικούπη μ' ἄδεια ὅτῃ Σύνοδο γυρίζει

Πῶς καὶ μὲ δίχως πρόεδρο μπορούσε νὰ ψηφίῃ,

Μὰ φαίνεται πῶς κόψιμο τοὺς εἶχεν ὅλους σπάσει

Κί ὁ κύριος ἐπίτροπος ἀφοῦ ψυχὴ δὲ βρῆκε

Εὐθὺς ἔςτ' ὁδὸμο βγῆκε,

Μ' ἀμάξι ἐκατάφερε ἕνα δυὸ τρεῖς νὰ πιάσῃ

Μὰ κάμανε τὸν ἄρρωστο καὶ ἔξαναφύγαν πάλι...

Ὡ! χάλι! χάλι! χάλι!!

Τραμποδοκος.

ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΕΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩ ΚΡΑΤΗΤΗΡΙΩ

— ΕΙΚΩΝ —

— Μὰ, βρὲ ἀδερφέ, οἱ χειρότεροι κακοῦργοι νὰ ἤμεθα, δὲν
 θὰ μᾶς ἔβαναν ἐδῶ μέσα!

— Καὶ πῶς! δὲν ἤξεύρεις ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ θέλου-
 σι τοὺς Ἕλληνας ἐσκληραγωγημένους πάντοτε πρὸς πᾶν, ἔστω
 καὶ πρὸς τὰ οὐρα; ἀπήντησεν ἕτερος.

— Καὶ ὅμως, κύριοι, τὸ Σύνταγμα ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ
 διμυλῶμεν καὶ νὰ ἐκφράζωμεν τὰ φρονήματα ἡμῶν ἐλευθέρως
 καὶ ὀφείλομεν νὰ καταγγεῖλωμεν τὴν ἀστυνομίαν ὡς παραβιά-
 ζουσιν αὐτὸ καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν δέουσιν ἱκανοποίησιν, εἴ-
 πέ τις μετ' ἀγανακτήσεως.

— Δὲ ντρέποσασθε, καϋμένοι καὶ σεῖς μὲ τὸ Σύνταγμα
 καὶ τὰς θεωρίας σας; Δὲν βλέπετε ὅτι ἐδῶ εἶναι μονοκρατορία
 τοῦ Τρικούπη καὶ πλέον οὐ;

Τοιοῦτους διαλόγους συνῆπτον καὶ ἐξηκολούθουν ἀγανα-
 κτοῦντες καὶ εὐφρολογοῦντες διὰ τὴν κατάστασιν αὐτῶν καὶ
 ἠκούοντο ἐν μέσῳ φρικτοῦ σκότους στεναγμοὶ ἐκπεμπόμενοι

— Τὸ πορτοφύλι! ἐπανελάθεν ἡ Κάρμεν, ἐγγίζουσα διὰ τοῦ
 δακτύλου τὸν ὦμόν του.

Ταῦτοχρόνως δὲ ὕψωνε βραδέως τὴν ἄλλην χεῖρα ἥτις
 ἐκράτει τὸ ἐγχειρίδιον.

Ἐδέησε νὰ εὑρεθῇ πρὸ τοιοῦτου ὑπερτάτου κινδύνου, διὰ
 ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀπάθειάν του ὁ Οὐδέστερν. Τὸ ἐνστικτὸν τῆς
 αὐτοσυντηρησίας ἀφυπνίσθη ἐν αὐτῷ. Γνωρίζων ἤδη τὴν τερα-
 στίαν δύναμιν τῆς ἀντιπάλου του, συνέλεξεν ὅλας αὐτοῦ τὰς
 δυνάμεις καὶ αἰφνης ἐκρυγῶν ἐπανῆλθε κατὰ τῆς Κάρμεν
 καθ' ἣς ἐπετέθη καὶ τὴν ἐσφιγξέ παραφόρως.

— Ἀνὴρ ἡ γυνή! ἀνέκραξε, — θέλεις νὰ μοῦ πάρῃς περισ-
 σότερον καὶ τῆς ζωῆς μου... Ἄς πέσῃ τὸ αἷμά σου ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς σου!...

Ἡ Κάρμεν οὐδὲν ἀπεκρίθη... Ἠκούσθη μόνον ἐν τῇ σι-
 ωπῇ ἥτις ἐπεχολούθησε βραχὺς καὶ ξηρὸς μυκτηρισμός.

Εἶτα ἡ Κάρμεν, ὡς διὰ μαγείας, ἵπσοσπασθεῖσα τῆς σιδη-
 ρᾶς στεφάνης ἥτις συνεσφίγγετο περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, ἐφυγεν,
 ἐπανῆλθεν, ἀπεμακρύνθη πάλιν ἕως εἰς τὴν ἑλλην ἄκραν τοῦ
 δωματίου, — ὅπως χυθῇ ἐκεῖθεν δι' ἄλματος τίγριδος κατὰ
 τοῦ Οὐδέστερν, ὅστις ἔπεσε καταβληθεὶς χαμαί.

Ὅτε δὲ ἠθέλησε ν' ἀνεγερθῇ, τὸ γόνυ τῆς Κάρμεν ἦτο
 ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ του.

— Τὸ πορτοφύλι! εἶπεν ἐκείνη, τρίτην φορὰν.

— Ὅχι! ἀπήντησεν ὁ Οὐδέστερν.

Ἡ χεὶρ τῆς Κάρμεν κατεβιβάσθη... Ὁ λαιμὸς τοῦ ἡτ-
 τηθέντος ἐρρόγγασεν ὑποκώφως.

(Ἀκολουθεῖ)

ἐκ βάθους καρδίας καὶ δικαιολογούμενοι ἐκ τῆς ἀπελπισίας εἰς ἣν εἶχον περιέλθει

Πρὸ μιᾶς ὥρας περιεπάτουν ἀμέριμνοι ἐν εὐρείᾳ τινὶ ὁδῷ ἐξεληθόντες ἀπὸ παντοπωλείου, ὅπου ἄφ' ἐσπέρας εἶχον συναθροισθῆ διὰ τὴν γλῆσιν. Καὶ ἀφ' οὗ ἐπιον ὅσον ἤρκει αὐτοῖς ἐπέβαινον ἤδη τὸ *κῆφι* τῶν ὑπὸ σελήνοφωγῆ οὐρανόν, οἱ μὲν βαίνοντες σιωπηλοὶ καὶ ρεμβάζοντες οἱ δὲ τραγωδοῦντες ἄσμα τι ἐκ τῶν συνήθων ἐρωτικῶν. Δὲν παρετήρησαν ὅμως ὅτι διήρχοντο πρὸ τῆς οἰκίας πολιτικοῦ ἰσχύοντος, ὁπόθεν φωνή τις διάτορος ἠκούσθη λέγουσα :

— Ποῦ πάτε ρε, τέτοια ὦρα ;

— Περίπατον, ἀπάντησαν ἐκεῖνοι καὶ ἐξηκολούθησαν τὸν δρόμον αὐτῶν, ὀλίγον δὲ περαιτέρω ὑπὸ τοῦ Βάχου ἴσως παραφερόμενοι εἶτε καὶ ὑπὸ τοῦ φανατισμοῦ τῶν ἐζητωκραύγῃσαν ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοῦ ἡγέτου αὐτῆς. Ὁ φρουρῶν ὅμως κλητῆρ, εἶτ' ἀνωτέρας διαταγᾶς ἐκτελῶν εἶτε τ' ἀναντία φρονῶν, ἐν κοινῇ συσκέψει μετὰ τινος συναδέλφου του παρευρεθέντος ἐκεῖ ἀπεφάσισε τὴν σύλληψιν τῶν *διαταρακτῶν τὴν κοινὴν ἡσυχίαν πρὸ τοῦ μισοσυγκινοῦ*. Καὶ ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον, ὁρμῶσιν, ἐπιρρίπτουσι κατὰ τῶν ἀτυχῶν χαστούκιά τινα οὐ σμικρὰ διότι ἠθέλησαν νὰ δικαιολογηθῶσι καὶ συλλαβόντες ἀπάγουσιν ὡς κοινούς κακούργους.

Τὰ ἐπόμενα, ὡς συνήθη, εὐκόλως ἐννοοῦνται. Ἐν τῷ ἀστυνομικῷ τμήματι παρευρίσκατο τὴν στιγμὴν ἐκείνην μέγας τις καὶ τραχὺς ἄμορφος ὄγκος φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τρίχας μεγάλας ἀδρομερεῖς καὶ ξανθὰς καὶ βαρελοειδῆ κοιλιάν, καλούμενος δὲ *σπαστυνόμος*, ὅστις ρίψας βλοσυρώτατον βλέμμα ἐπὶ τῶν κακούργων καὶ ἀρκεσθεὶς εἰς μίαν πρὸς τοὺς κλητῆρας ἐρώτησιν καὶ εἰς μίαν παρ' αὐτῶν ἀπόκρισιν ἄνευ τινὸς διαδικασίας καὶ ἄνευ πολλῶν διατυπώσεων

— Βάλτους μέσα ὡς τὸ πρῶτ τοὺς ἀγχείους, εἶπε.

— Μὰ, κύριε, ἀστυνόμω, δὲν ἐπταίσαμεν, εἴμεθα φοιτ.....

— Βρὲ ἄμετε μέσα, μὴ σᾶς σπάσω τὸ κεφάλι· ποῦ μοῦ θέλετε κόμματα !

Καὶ ὑψώσας ἀρειμανίαν ράβδον κατ' ἀόπλων ἀνθρώπων ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ εἰσέλθωσι, ποῦ νομίζετε ; εἰς τὸ δεσμωτήριον ; ὅχι εἰς κᾶτι τι γεῖρον αὐτοῦ, τὸ κρατητήριο, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα μόνον οἱ ἐπισκεψθέντες δύνανται νὰ ἔχωσι κατὰ νοῦν, οὐδεὶς δ' ἄλλος δύναται νὰ φαντασθῇ οὐδὲ διὰ τῆς ἀκριβεστεράς περιγραφῆς.

Ἄμα τῇ εἰσόδῳ, πρώτη πασῶν τῶν αἰσθήσεων προσεβλήθη ἡ ὁσφρησις. Ἐκεῖ ἐμάχοντο περὶ πρωτείων ἐν εὐγενεῖ ἀμίλλῃ ἀμυωνία τε καὶ οὐρικὸν ὀξὺ πρὸς τὸ ποδαρικὸν καὶ τι ἄλλο δυσπερίγραφτον.

Ἐκεῖ εὐρίσκοντο ἠδελφωμένοι πᾶσαι αἱ ἀπὸ παντοίων ἐμετῶν καὶ ἀπὸ τῆς κακομοιρίας εὐωδία. Πρὸς τὴν ἀφῆν δὲ τῶν εἰσελθόντων δὲν ὑστέρησε νὰ ἔλθῃ εἰς σχέσιν καὶ ἡ ὑγρασία, ἥτις προήρχετο ἀπὸ ὑγρῶν προϊόντων τῶν διαφόρων ἐκκρίσεων τῶν ἐκάστοτε ἐγκλεισμένων ἀνθρώπων. Πεντὰς σανίδων ἐρριμμένων ἐκεῖ ἀπετέλουν τὸ τοῦ κρατητηρίου *στρώμα*, ὅπερ ἀμιλλώμενον κατὰ τὴν καθαριότητα πρὸς τὸ λοιπὸν μέρος ἔπρεπε νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς κάθισμα καὶ ὡς ἀνάκλιτρον καὶ ὡς κλίνη. Προσθέσατε τούτοις τὴν ἔλλειψιν καὶ ἐλαχίστης ἀκτίνος φωτός καὶ τὴν σμικρότητα τοῦ ὕψους τῆς τρώγλης καὶ τότε θέλετε δικαιολογήσει ἐκεῖνον ὅστις ἀνέκραξε :

— Βρὲ ἄδερφέ, οἱ χειρότεροι κακούργοι νὰ ἤμεθα δὲν θὰ μᾶς ἔβαναν ἐδῶ μέσα !

Ἐν τούτοις ἐντὸς αὐτοῦ ὥρηνον νὰ διέλθωσι τὴν νύκτα ἔχοντες σύντροφον καὶ ἓνα λωποδύτην, ὅστις ἐφαίνετο ἐκ τῆς σιωπῆς τοῦ λίαν σκεπτικὸς καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὴν λωποδυτικὴν ἱκανότητα ἦσαν πάντες ὑποκείμενοι. Ἀλλὰ τί λέγω ; μόνος οὗτος ἦτο σύννοικος αὐτῶν ; ἄπαγε. Ἦσαν ἐκεῖ καὶ ψυχαὶ

τινες ἀθῶαι, κατὰ τὸ φαινόμενον, πειναλέαι ὅμως συνδέσασαι σχέσεις ἀμέσως μετ' αὐτῶν καὶ λίαν περιποιητικαί, τρέχουσαι ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἄκραν, καὶ ἐκαλοῦντο διὰ λέξεως, ἥτις καθίστησιν εὐλογον τὴν ὀνομασίαν τῆς φυλακῆς — κρατητηρίου θελον νὰ εἶπω — διὰ τοῦ ὀνόματος : *ψυχοῦ*.

Τοιαύτην ἔλαβον τὴν εἰκόνα κρατητηρίου ἐν μέσῳ βαθέος σκότους, ὅπερ τίς οἶδε πόσα ἀκόμη κάλλη ἀπέκρυπτεν ἀπὸ τῶν ὀμμάτων αὐτῶν, καὶ ἐν τοιαύτῃ θέσει εὐρισκόμενοι συνῆπτον τοὺς διαλόγους οὓς ἐν ἀρχῇ παρεθέσαμεν· καὶ μήπως δὲν εἶχον δίκαιον ; Λέγουσιν ὅτι τοῦ Ἑλλήνου ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει, ἀλλὰ δυστυχῶς τοῦτο δὲν γίνεται πάντοτε καὶ ἠναγκάσθησαν οἱ ἡμέτεροι νὰ υποκύψωσιν εἰς τὸν ζυγὸν τῆς θεᾶς Ἀπελπισίας, ἥτις ἐπέβαλε νὰ τραγωδήσωσι μεγαλοφώνως ἄσμα τι πρὸς παρηγορίαν. Ὁ σκοπὸς ὅμως φροντίζων, φαίνεται, περὶ τῆς πανταχοῦ ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρου στίχου καὶ ἔχων διακεκομμένας τὰς μετὰ τῆς μουσικῆς σχέσεις του, διὰ βροντωδούς φωνῆς καὶ δι' ἔτι βροντωδεστεράς ἀπειλῆς ἀπῆλλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῆς ρηθείσης θεᾶς καὶ οὕτως ἔπαυσε καὶ τὸ ἄσμα. Τί ἄλλο ἔμενεν ἤδη νὰ πράξωσι ; νὰ κοιμηθῶσιν ; ἀλλ' ἀντὶ μαλακῆς στρωμνῆς, ἣν θὰ εἶχον ἐν τῷ δωματίῳ αὐτῶν, παρείχοντο ἐκεῖ πέντε σανίδες ἐπικεχρισμέναι διὰ παχείας στιβάδος ἀκαθαρσιῶν. Νὰ ὀμιλήσωσιν ; ἀλλὰ μὲ τί καρδιά, ἀφ' οὗ ἦσαντο ἅπαντες ὀρθοὶ πρὸς δόξαν καὶ δοξασμὸν τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας ; Ὁ χορὸς θὰ ἦτο ἡ καλλιτέρα προσφυγὴ, ἀλλὰ, δυστυχῶς πάλιν, οὔτε μέρος κατὰλληλον καὶ ἀρκετὸν ὑπῆρχεν οὔτε ἐπέτρεπε τοῦτο ἡ φιλησυχία τοῦ σκοποῦ — κλητῆρος, ὅστις προσφωνούμενος διὰ τῶν λέξεων : *κύριε κλητῆρα*, ἀντεφώνει διὰ τῆς φράσεως : *τί θέλετε ρε βρωμόσκυλα* ;

Μὴ δυνάμενοι λοιπὸν νὰ πράξωσιν ἄλλως ὑπεμειδίῳν διὰ τὴν κατὰστασιν αὐτῶν καὶ ποῦ καὶ ποῦ ἠκούετο λόγος τις περὶ τῶν ἐπιπεσόντων ζωῶν ἢ κατακραυγὴ τις κατὰ τῆς ἀπανθρωπίας τοῦ ἀστυνομικοῦ φρουροῦ, ὅστις προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ λωποδύτου ζητοῦντος *ρερὸ* παρέσχε τὸ ζητούμενον ἐν ἀφρονίᾳ περιλούσας τὸν ὑπὸ λύσσης ἀπειλούμενον δι' ὕδατος 3 περίπου δακῶν. Ἡ τιμωρία κατέστησε τοὺς ἄλλους προσεκτικωτέρους περὶ τὰς ἀπαιτήσεις, καὶ ἐδίδαξεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀσεβῶσι πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ φρουροῦ. Μετὰ μεγάλης βίας συνεκρατήθησαν μέχρι τῆς πρωΐας, ὅποτε ἡ ἀγαθότης τοῦ κλητῆρος ἠδούκησε νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς τὴν ἐξοδὸν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν φυσικῶν ἀναγκῶν, ὧν τινες ὅμως καὶ ἐν τῇ φυλακῇ ἐτετέλεσθησαν. Ἦδη, διὰ τῶν πρωϊνῶν ἀκτίνων, εἶχε φωτισθῇ ἐν μέρει ἡ τρώγλη καὶ κατέστησεν ὁρατὰ αἱ ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων τῶν κρατουμένων κηλίδες, τὰ ἀρχαιοῦρῃ ὑφάσματα, δι' ὧν περιεπεδύοντο οἱ τοῖχοι τῆς φυλακῆς καὶ αἱ τοιχογραφίαι. Τοιχογραφίαι ; μάλιστα, εἶχε καὶ τοιαύτας· καὶ βεβαίως ἀφ' οὗ ἐκεῖ εἶναι, ὅπως οἱ ναοὶ, τὸ ἐξίλαστήριον τῶν ἁμαρτιῶν δὲν ἔπρεπε νὰ λείψωσι καὶ αἱ τοιχογραφίαι, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι ἐν μὲν τοῖς ναοῖς κῦται παριστῶσι ἁγίους καὶ μάρτυρας ἐν ταύτῃ δὲ . . . ἀποσθῆγματα ὅχι φιλοσόφων οὐδὲ στρατηγῶν ἀλλ' ἀπλῶς . . . μαρτύρων τῆς ἀστυνομικῆς ἱκανότητος καὶ παραλυσίας, οἵτινες ἰδικηθέντες καὶ ἐν στιγμῇ ψυχικοῦ ἄλγους ἀνέγραψαν τὰδε :

Οὐ κέσται ἐντο ἄδη μετ' αὐα

Καὶ ἐντι Εὐλὰς δεικαιοσίην

καὶ κατωτέρω : *ἄχ βαχ, τύχη ἡ ἀδिका ἀδिका ἐγὼ ο διστηχύς*.

Ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν γραμμάτων καὶ ἐκ τῆς ὀρθογραφίας ἐμαρτυρεῖτο ὅτι οἱ γράψαντες ἀνήκουσιν εἰς τὸν δημοκρατικὸν λαόν, καὶ ἴσως ἴσως εἰς τὴν τάξιν εἰς ἣν καὶ ὁ προλάτοχος τῆς φυλακῆς, ὁ καὶ περιλουσθεὶς.

Αἱ βράσανοι τῶν κρατουμένων ἔληξαν ἐπὶ τέλους μετὰ 9 ὥρῶν ἐφαρμογὴν καὶ ἐνεφανίσθησαν πρὸ τοῦ ἀστυνόμευ, ὅστις μετ' ὅλης τῆς ἀπαιτουμένης σοβαρότητος τοῖς εἶπεν ὅτι διὰ πρῶτην φορὰν δὲν τιμωρεῖ αὐτοὺς, ὥστε μὴ ἦτο ἀρκούσα τι-

μωρία ή πάροδος όλο κλήρου νυκτός έν φυλακή και οία φυλακή! Έβεδαιώθη άρά γε ή προϊσταμένη αύτη άρχή ότι έπηλθεν ή διά τής κρατήσεως σκοπομένη διόρθωσις; Και ήτο δίκαιον νά συλληφθώσι, πρό το *μεσονυκτίου*, φοιτηταί και νά διέλθωσιν όλόκληρον νύκτα έντός τρώγλης έν συντροφία μετά λωποδυτών άπλώς διότι έξητωκραύγησαν ύπέρ τής αντιπολιτεύσεως :

*Ας κρίνωσιν οί άναγνώτται.

Αυτόπτης.

Κέρκυρα, 2 Μαρτίου 1889.

Άγαπητέ μοι Ραμπαγά,

Νυν, ότε έληξαν αί θεατρικαί παραστάσεις, περιττόν νομίζω νά σοι περιγράψω έν έκτάσει αύτάς.

Ή ευεργετική τής έλαφράς (!) ύψιφώνου Κολομβάτη ήτο λαϊκή διαδήλωσις, και ή άοιδός αύτη ήξιώθη πολλών τιμών. Τόν ένθουσιασμόν του κοινού συνεμερίσθησαν και αί καλλιπάρθενοι κυρίαί, ως αί κρινοδάκτυλοι παρθένοι, τιμήσασαι τήν άοιδόν δι' έπιδοκιμασιών.

Ή ευεργετική τής ύψιφώνου Νεροπινούσης (Bevilacqua) έδιδε κ' έπερνε, δέν είχε τόν Θεόν της — αλλά τήν θεάν της — διότι ό τε σιόρ κόντες δήμαρχος, τραπεζίται τινες και άλλοι πλούσιοι άρθονα έκασαν θυμιάματα πρό των ποδών τής προστατευομένης των ύψιφώνου. Ό σιόρ κόντες, εξαίφτως, φοβούμενος μήπως τό λαϊκόν στοιχείον σφυρίξη τήν εύνοομένην αύτου και . . . επί του στηθέντος αύτῃ βωμού ποιήση θυσίαν μέ μπρόκολα, εκράτησε τά εισιτήρια μέχρις έσπέρας, ότε διενεμήθησαν εις ύπνρέτας και άμαξηλάτας, ύποσχεθέντας αύτῷ νά χειροκροτώσιν εις πᾶν νεύμα του . . . — Είς τέτοια άσχολεῖται ό κόντες δήμαρχος Κερκυραίον.

Τήν τελευταίαν θεατρικήν παράστασιν, καθ' ην πριστανετο ή «Φλόρα», διευθύνοντος του ίδιού Σαμάρα, διεδέχθη γελοιωδестаτή κωμωδία, πρωταγωνιστής τής όποιας ήτο ό σιόρ κόντες.

Ίδου τό αίτιον τής κωμωδίας.

Τό δημοτ. Συμβ. Κερκυραίον, εκτιμών τήν αξίαν του Σαμάρα, απεφάσισε νά τῷ προσφέρῃ διά του έαυτου προέδρου πολύτιμον στέφανον ως δῶρον του δήμου. Ό κόντες δήμαρχος παρεκάλεσε τόν πρόεδρον του δημοτ. Συμβουλίου νά τῷ επιτρέψῃ ίνα ούτος προσφέρῃ τόν στέφανον και προσφωνήσῃ τῷ Σαμάρα, και ούτως έγινετο, του κ. προέδρου επιφυλαχθέντος νά προσφωνήσῃ μετ' εκείνον. Περὶ τά μέσα λοιπόν τής παραστάσεως ό κόντες δήμαρχος προσέρχεται πρᾶ τῷ Σαμάρα, όστις εκάθητο εις τό έδῶλιον του διευθυντου τής όρχήστρας, και κρατῶν τόν στέφανον ήρξατο λέγων : «Κύριε Σαμάρα, πέντε λεπτά διακοπή» και έπειράτο νά προσφωνήσῃ έλληνιστί, αλλά πού νά προχωρήσῃ; ! Μονοσύλλαβοι λέξεις, άσυνάρτητοι και διακεκομμένοι φράσεις έξήρχοντο του στόματός του, τσοτούτῳ δέ αύται εκαλλύνοντο διά τής τραχείας φωνῆς του, ώτε προυκάλεσαν γέλωτας. Και τί γέλωτας ! Μή δυνηθείς νά εξακολουθήσῃ εσιώπησεν έν μέσῳ γελώτων και σκαμμάτων, εις τά όποια εύρεῖς τινες νεανία προσέθετον, στενωρεῖα τῇ φωνῇ : *τά μουντζουρούμ ! μπρούμ !* Και ίνα μή πάῃ χαμένος και ό μαργαρίτης ούτος τής ρητορικῆς (!) αύτου δεινότητος, παρακαλῶ σε νά δημοσιεύσῃς όλόκληρον τήν προσφωνήσιν του, ήτις είναι ή εξῆς :

«Ίδου, κύριε Σαμάρα..... (μικρά διακοπή και ήλαρότης) »Ίδου τόν... τόν στέφανον (έτέρα διακοπή και γέλωτες) τόν »στέφανον..... τό (!) όποιον..... (δλίεπτος διακοπή, τακράχη και ξεκαρδισμός από γέλωτας). Ίδου, κύριε Σαμάρα »(διακοπή και εξακολουθήσεις ταραχῆς)..... κύριε Σα..... »Ζήτω ό Σαμάρας !.....

Κατ' εύτυχίαν ό πρόεδρος του δημο. Συμβ. κ. Βλάχος προσεζώνησεν άρμοδίως τῷ λαοφιλεῖ Σαμάρα, μεθ' ό τό κοι-

νόν έξερράγη εις βροντώδεις ζητωκραυγάς, άς ύπεδέχθησαν παλαμακία και **bravo it maestro**.

Καί ήδη, κατά τήν ύπόσχεσίν μου, τό ιστορικόν τής «Φλόρας.»

Ποιητής τής «Φλόρας» είναι ό Φ. Φοντάνας. Ή ύπόθεσις είναι φανταστική. Ή σκηνή ύποτίθεται εις Σουηδία, εις έποχην μυθολογικήν. Ή ιδιότροπος Λυδία, θυγάτηρ του πρίγκιπος Όρέβρου είναι άναίσθητος εις τόν έρωτα και ούδ' ν' άγαπᾷ επιθυμεί, ούδ' ν' άγαπάται, έξ έρωτος δέ πρὸς αύτήν αυτοκτονεί ό νέος Βελφρίδος.

Είς μάτην καθικετεύει αύτήν ό πατήρ ίνα άγαπήσῃ, ματαίως τῇ προσφέρει τόν θερμόν έρωτά του ό νεαρός πολεμιστής Βάλλδος. Ή νεάνις έμπαίζουσα αύτόν τῷ ύπόσχεται νά τόν άγαπήσῃ τότε μόνον, όταν ήθελε δυνηθῇ νά μετατρέψῃ εις άνθῶνα χιονοσκεπῇ τινα χώρον. Τό θαύμα εκτελεῖται τῇ ένεργεία του πατρός του Βελφρίδου, θέλοντος νά εκδικηθῇ τῇ Λυδιάν, όστις όμως προλέγει εις τόν Βάλλδον, ότι, άμα ή κόρη τόν άγαπήσῃ, εκείνος θά τήν άπαρνηθῇ. Ό εξαίσιος άνθῶν τῷ όντι βλαστάνει έν τῷ μέσῳ των γιόνων, εκ τούτου δέ και ή όνομασία του ποιήματος «Flora Mirabilis». Ή Λυδία άγαπᾷ τόν Βάλλδον και ό Βάλλδος τήν άνταγαπᾷ μέχρις έσπέρας, ότε τήν άπαρνεῖται. Ή Λυδία παραφρονεί. Ό πατήρ του Βελφρίδου ένδίδει τέλος πάντων εις τάς πολλὰς ίκεσίας, αἱρεται ή μαγεία, αναφύεται ό μαγικός άνθῶν και ή Λυδία άνακτᾷ τό λογικόν της και τόν έρωτα του Βάλλδου.

Καί τινα περὶ τής «Μετζέ».

*Αν σοι έγγραφον όσα ειπον έν τῇ λοιπῇ Εύρώπῃ ύπέρ του Σαμάρα και τής «Μετζέ» του θά κατελάμβανον δεκάδα φύλων σου, τούτου ένεκα περιορίζομαι γράφων σοι όλίγα τινά, όπως οί άναγνώτται σου λάβωσι μικράν τινα ιδέαν περὶ τής «Μετζέ» και τής έν τῷ θεάτρῳ «Κωστάντση» τής Ρώμης επιτυχίας της και περὶ του συνθέτου της Σαμάρα.

Καί πρῶτον τό σπουδαῖον εβδομαδιαῖον περιοδικόν «il Teatro Illustrato» (Τό εικονογραφημένον θεάτρον) έν τῷ κεφαλαίῳ «Ή Μουσική μας» λέγει : Ούδέν ευαρεστότερον νομιζομεν νά προσφέρωμεν τῷ άναγνώστῃ των σελίδων μας, ή τεμάχιον του πρωταγωνιστοῦντος νεωτερισμοῦ, έμφανισθέντος κατά τόν παρελθόντα μῆνα, (Ίανουάριον), όπερ είναι ή μονωδία (romanza) του έξυμῶν έν τῷ μελοδράματι «Μετζέ» του εξαίρετου εκείνου νοῦς, όστις είναι ό Σπύρος Σαμάρας, ό συνθέτης τής «Φλόρας». Ή μονωδία αύτη είναι βλάστημα περιπαθοῦς και γλαφυρᾶς μελωδίας, εύκολος, και άπαξ άκουομένη, δέν λησμονεῖται πλέον. Έν των μάλλον επιδοκιμασθέντων τεμαχίων εις τάς έν τῇ «Κωστάντση» τής Ρώμης παραστάσεις του νέου έργου του έξόχου Κερκυραίου Μουσουργοῦ ήτο ή Μονωδία αύτη.

Τό αύτό περιοδικόν έν τῷ κεφαλαίῳ «Νέα μελοδράματα» λέγει : «Ό συμπαθητικός συνθέτης τής εύτυχούς «Φλόρας» είναι βεβαίως εις μεταξὺ των όλιγίστων νεαρῶν μουσουργῶν, πρὸς όν μετὰ μεγαλητέρου ένδιαφέροντος, μετὰ μεγαλητέρας και δедикаιολογημένης προσδοκίας στρέφονται τά βλέμματα των όσων περὶ τά θεατρικά άσχολοῦνται» κ.τ.λ.

«Και ούτως, έγγραφεν έφημερίς τις τής Ρώμης, ή πρώτη παράστασις τής «Μετζέ» έν τῇ Κωνσταντση έλογίσθη ως μέγα και μοναδικόν θεατρικόν συμβάν».

Ή έφημερίς «Popolo Romano» (Ρωμαϊκός Λαός) λέγει περὶ τής «Μετζέ» ότι αύτη πρό πάντων κατέχει τρεῖς μεγάλας ιδιότητας : διαύγειαν, σχῆμα και χρώμα. Ή τής διαυγείας εις τό μελωδικόν σχέδιον και εις τάς προσωδίας (accompagnamenti) είναι νέον προτέρημα του Σαμάρα κτλ. Τό σχῆμα, ή κατασκευή, ή μουσική άρχιτεκτονική των διαφόρων τεμαχίων έν τῇ «Μετζέ» είναι μάλλον ή εύρυθμος και κανονική ή έν τῇ «Φλόρα» τό χρώμα δέ είναι πάντοτε ζωντανόν και φαινόν, κάποτε υπερβάλλον.

Ἀπειρους ἐπαινούς ἐπιδαφιλεύει ἐπίσης τῷ Σαμάρα ἡ «*Italie*» ὁ κριτικὸς τῆς ὁποίας ἐκθειάζει αὐτὸν καὶ θεωρεῖ ὡς καλλίτερα τεμάχια τῆς «*Μετζέ*», τὸ ἄσμα τοῦ ὀξυφώνου εἰς τὴν πρώτην πράξιν, ὡς ἐπίσης τὴν δυωδίαν μεταξύ τούτου καὶ τῆς ὑψιφώνου ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει, τὴν δυωδίαν ὑψιφώνου καὶ ἡμιυψιφώνου, τὸ ὀργηστικὸν ἔμμεσον, καὶ τὰς ὀρχήσεις· εἰς τὴν τρίτην τὴν τελικὴν δυωδίαν· εἰς τὴν τετάρτην ὁλόκληρον τὸ τέλος.

Ἡ «*Riforma*» (Μεταρρύθμισις) καὶ ὁ «*Don Chischiotte*» ἀποδίδουσι μεγάλην ἰκανότητα εἰς τὸν Σαμάραν καὶ ἐπαινοῦσι τὴν «*Μετζέ*». Ὁ κριτικὸς τοῦ «*Diritto*» (Δίκαιον), ὁ ἐπιφανὴς Ζουλιάννης, ἔχει καὶ οὗτος λέξεις ἐπαινῶν διὰ τὴν «*Μετζέ*» εἰς ἡν ἀφιερεῖ μακρὰν ἐπιφυλλίδα. Μεταξὺ τῶν ἄλλων γράφει: «Ὁ Σπύρος Σαμάρας δὲν εἶναι ὀρχάριος, καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην εὐνοϊκῶν ἐνθαρρύνσεων· εἶναι καλλιτέχνης ἐμβριθὴς, διακεκριμένος καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κρίνεται ὡς τοιοῦτος.»

Ὁ τὰς ἐπιφυλλίδας τῆς «*Opinione*» (Γνώμη) συγγραφέων, ὁ ἐπιφανέστερος τῶν μελοδραμάτων κριτικὸς Δ. Ἀρκάκης, ἐπαινεῖ τὴν «*Μετζέ*» ὡς λέγει, καλῶς ἔπραξαν καὶ οἱ λοιποὶ κριτικοὶ νὰ ἐπαινέσωσιν αὐτήν, διότι εἶναι τὸ ἐντελέστερον τῶν νεωτέρων μελοδραμάτων, τὸν δὲ Σαμάραν ἀποκαλεῖ *συνθέτην ἀδιαφιλοκεχῆτου ἁξίας*.

Δὲν ἐξετέλεσα καθ' ὅλοκληρίαν ἡν σοὶ ἔδωσα ὑπόσχεσιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ προσεχοῦς ταχυδρομείου θέλω σοὶ ἀποστείλει τὰ περὶ διοικήσεως τοῦ δῆμου μας, καὶ περὶ ἄλλων γεγονότων τὰ ὅποια θὰ σοὶ ἀρέσουν. Πρὸς θεοῦ! μὴ βαρυνθῇς τὴν λίμαν μου, διότι εἶναι ἑντόπια :

Δημοκράτης

Υ. Γ. Ἐλησιμόνησα νὰ σοὶ γράψω ὅτι ὅλας τὰς διασκεδάσεις μας διεδέχθησαν μία πατροκτονία εἰς τι χωρίον Ποταμοῦ καὶ εἰκοσιτετράωρος προφυλάκισις τοῦ Θεατρῶνου, ἔνεκα καυγᾶ κ' ἔργινε τὸ πέτσο (ρῆσις τῆς ἐποχῆς). Προχθὲς τὸ ἑσπέρας δεκαοκταέτις νεᾶνις κατέπιπτεν ἐκ τοῦ παραθύρου διωρόφου οἰκίας καὶ.... παρ' ὀλίγον ἔμενε νεκρά. Εὐτυχῶς εὐρίσκεται ἐκτὸς κινδύνου, διότι ἐμωλωπίσθη ἀπλῶς. Ἀγνοεῖται τὸ αἷτιον τοιοῦτου πηδήματος.

NEON ΘΕΑΤΡΟΝ

AIDA

GRAND SUCCÈS

Τὸ θέατρον ἦταν κουκουνάρα μετὰ τὴν Ἀϊδαν. Μῆλο νὰ ἔρριχνες δὲν ἔπεφτε κάτω. Θὰ ἐσκάλωνεν εἰς τόσα ἄλλα μῆλα τῆς πλατείας! Διότι, κατὰ λίαν ἀξίειναι ἔθιμον, τὸ ὅποιον καθιέρωθη πλέον, καὶ τὸ ὥραϊον φύλον κάθηται ἀναμῖξ μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ εἰς τὰ θρόνια τῆς πλατείας, πρᾶγμα τὸ ὅποιον βεβαίως δεικνύει πρόοδον, ἐξημέρωσιν ἡθῶν. Δὲν μᾶς ἤρесе μόνον ἡ τοῦ φράκκου χρῆσις εἰς τὸ θέατρον. Αὐτὸ εἶναι πιθηκισμὸς μὴ ἔχων πλέον καὶ τὸν τόπον του, διότι κατηργήθη τὸ φράκκον διὰ τὸ θέατρον καὶ εἰς τοὺς Παρισίους ἀκόμη· ὥστε οἱ ἡμέτεροι εἰσάγοντες τοῦτο γίνονται τυμωρόχοι πρὸ πολλοῦ ταφέντος συρμοῦ.

Εὐφροσύνως εἶδομεν τὸν παλαιὸν ἡμῶν φαληρικὸν φίλον κ. Νικολάου διευθύνοντα τὴν ὀρχήστραν μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ δεξιότητος, ἣν καὶ ἡ πείρα ἔκτοτε τοσοῦτον ὠφέλησε. Διὰ τῆς μαγικῆς του βάρδου τηρεῖ θαυμασίως τὴν ἀρμονίαν τῶν ὀργάνων καὶ λαρυγγῶν χωρὶς νὰ διαφεύγῃ ὁ ἐλάχιστος ἥχος τὰ λαγοειδῆ αὐτοῦ ὦτα. Εἶναι τώρα καὶ σοβαρώτερος, ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας (εὐτυχῶς ἡ μήτηρ του δὲν ἐμεγάλωσε μὲ τὰ χρόνια) καὶ ἄφησε τῆς παλῆλας του τρέλλαις. Διὰ νὰ σαγηνευθῇ πλέον τώρα παρὰ Σειρήνος τινὸς εἶναι δύσκολον.

Μὲ σκηνικὰ πρωτοφανῆ διὰ τὰς Ἀθήνας. μετὰ μὲν παλὲς το χαρίεστατον, μετὰ τὸν ὄρον ἐκ τῶν σπανίων, τὸν κ. Βερρέ, μετὰ Αἰδαν τὴν κυρίαν Δωριὰν, πλουσίαν τὴν φωνήν, παραβλαπτομένην μόνον ἐκ τοῦ συχοῦ τῆς *tremolo*, μετὰ Ἀμενρίδα μεγαλοπρεπῆ τὴν *Simmonet*, μετὰ λαμπρὸν πρῶτον βαθύφωνον πρωθιερῆ τὸν *Darthès*, οὗ ἡ φωνὴ νομίζει ὅτι ἐξέρχεται βαθυτάτου σπηλαίου. μετὰ πατέρα τῆς Αἰδᾶς τὸν ἐξαιρετικὸν βαρύφωνον Κορπαί, δὲλλειον τὸ παράστημα καὶ ἀμίμητον περὶ τὴν ὑποκριτικὴν τέχνην καὶ — τὸ ἐπαναλαμβάνομεν — μετὰ τὴν λαμπρὰν διευθύνειν καλῶς κατηρτισμένης ὀρχήστρας ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάου, ἡ Αἰδᾶ παρεστάθη δις ἥδη θριαμβευτικῶς ἀνευφημουμένη καὶ χειροκροτουμένη. Εἴμεθα δὲ βεβαίοι ὅτι ἀπαλλαγέντες πλέον τοῦ ἀρχιμαστρωποῦ καὶ ἀρχικωνονιέρη Λασσάλ καὶ ἔχοντες ἐργολάβον τοῦ θεάτρου τὸν μετὰ στοργῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐργαζόμενον βέκτην κ. Π. Κυριακὸν θὰ διέλθωμεν ὥραϊς θεατρικὰς ἑσπέρας, ὁάσεις ἐν τῇ Σαχάρᾳ τῆς τεσσαρακοστῆς.

186.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ὁ Μεθόδιος Σύρου καὶ ὁ Τριφυλλίας Νεόφυτος ἔδωκαν τὰς παραιτήσεις των. Ἐπομένως δὲν ἠδύναντο νὰ προχωρήσουν οἱ λοιποὶ τρεῖς καὶ ἐματαιώθη, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἡ ἐκλογὴ. Μετὰ τὴν παραίτησιν αὐτῶν ἔρχονται ὁ Κυθήρων καὶ ὁ Ἀργολίδος.

Ζωηρὰ συζήτησις προμηνύεται σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ.

Αἱ παραιτήσεις τῶν δύο συνοδικῶν ἐστάλησαν χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς παιδείας, ὁ ὁποῖος τὰς ἐδέχθη μετὰ μεγάλης ταραχῆς.

Ὑπὸ τοῦ Γραίγο-λεβάντε τὴν ραγδαίαν καὶ νιαγαρρῶδη βροχὴν ἄμαζαι ἐστέλλοντο κατεσπευσμένως εἰς διάφορα πρόσωπα, ὅπως κατορθωθῇ ν' ἀποσύρουν τὴν παραίτησιν των ἄλλ' ὑπῆρξεν ἀδύνατον νὰ τοὺς πείσῃσι.

Μ' ὅλας τὰς πιέσεις, μ' ὅλα τὰ ταξίματα, ἦσαν ἀκατάπειστοι.

Οἱ δὲ ἄλλοι τρεῖς, ἐν οἷς ὁ Ἀρσένιος Ὑδρας καὶ ὁ Πανάρετος Μεσσηνίας ἐφυλάσσοντο εἰς τὰς οἰκίας ὑπουργικῶν βουλευτῶν, διὰ νὰ μὴ συγκοινωνήσουν. Ἦσαν ὑπὸ αὐστηροτάτην ἀθάρσιν.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ὑδρας Ἀρσενίου, μόλις ἀφίχθεις ἐδῶ, παρελήφθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου Βαρελίδου, τοῦ ὑφυπουργοῦ κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα, καὶ ὠδηγήθη εἰς τὸν πρωθυπουργόν, διότι ἐλέγχθη ὅτι ἤρχετο ἐνταῦθα νὰ συμβουλευσῇ τὸν ἀδελφόν του νὰ μὴν ἐπιμένῃ. Ὁ πρωθυπουργὸς προσεπάθησε πολὺ νὰ τὸν πείσῃ.

Ἀπὸ τοὺς ἁγίους Κυθήρων πλέον καὶ Ἀργολίδος, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν τάξιν ἔρχονται διάδοχοι τῶν παραιτηθέντων, ἐξαρτᾶται τὸ ζήτημα. Ὁ πρῶτος δὲν φημίζεται διὰ τὸν χαρακτῆρά του. Εἰς τὸν δεύτερον ἔ, οὐν ὑπόληψιν.

Ἄλλαι νῶπαί πληροφροῖαι. Οἱ Βαλλιῖνοι λέγεται ὅτι εἶχον διαθέσει 200,000 δραχμ. διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Καλλιγᾶ, ὁ ὁποῖος εἶναι ψυχρογυρὸς των καὶ ἐμεγάλωσε ἑστὰ χέρσα των. Διὰ τοῦτο τὸ ἑκαμὴν ζήτημα νὰ βγῇ ὁ δικὸς των καὶ ὅσα ὅσα.

Πληθὺς ἄπειρον ἐπολιόρκει τὸ Συνοδικόν, διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως αὐτοῦ, ἐν μέσῳ δὲ συριγμῶν ἐξυτάτων ἐξῆλθον καὶ τὴν πρώτην μπατάλλιαν ὑπέστη ὁ Μεσσηνίας. Ὑπὲρ τῶν παραιτηθέντων εἶναι ἐνθουσιασμένος ὁ λαός. Εὐγέ τους. Ἐδειξαν φρόνημα!

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ὁ λαὸς φορολογεῖται κί' ὁ Τρικούπης βασιλεύει....

Ὅσω ἔχει νὰ τοῦ δίνη ὁ λαός, καλὰ τὰ πάει,

Μὰ μὴ μέρα ὁ χαμᾶλης, ποῦ πιστὰ τονε δουλεύει

Ἐνα τέτοιον βασιλῆα του ἀπ' τὴν πεῖνά του θὰ φάη.